

1865-2015, 150 χρόνια από την πρώτη ανάβαση στο MATTERHORN

Επιμέλεια: **ΘΩΜΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ**, Απόδοση στα Ελληνικά: **ΜΑΡΟΥΛΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ**

Το Matterhorn όπως φαίνεται από την Ελβετική πλευρά (Κόψη Hornli).

Φέτος συμπληρώνονται 150 χρόνια από τότε που ο Whymper πάτησε την κορυφή του Matterhorn.

Το γεγονός αυτό γιορτάστηκε στο ελβετικό χωριό Zermatt με πολλές εκδηλώσεις από τις οποίες κάποιες θα συνεχιστούν και το 2016, όπως η έκθεση στο μουσείο του Matterhorn με μια μοναδική συλλογή από ιστορικά ντοκουμέντα της πρώτης ανάβασης.

Όλα ξεκίνησαν τα μέσα του 1800, όταν δύο ικανοί και πολύ φιλόδοξοι άντρες θέλησαν να είναι οι πρώτοι που θα κατακτούσαν το Matterhorn. Ήταν ο Jean-Antoine Carrel και ο Edward Whymper.

Ο Carrel μεγάλωσε στο Valtournenche, ένα γαλλόφωνο χωριό στη βάση της Ιταλικής πλευράς του Matterhorn. Πέρασε όλη του τη νιότη εξερευνώντας κάθε σπιθαμή της περιοχής συμπεριλαμβανομένων και των πλαγιών του Matterhorn. Το 1860 αφού υπηρέτησε στον Ιταλικό στρατό εναντίον των Αυστριακών για την ανεξαρτησία, γύρισε με πατριωτικό ζήλο και αποφασισμένος να ανέβει στην κορυφή. Έκανε την πρώτη του σοβαρή προσπάθεια το καλοκαίρι του 1860 φτάνοντας στα 3658 μ από την Ιταλική πλευρά.

Εν τω μεταξύ ένας Άγγλος, ο Whymper, που ήταν χαράκτης, το καλοκαίρι του 1860 προσλήφθηκε από ένα εκδότη του Λονδίνου να κάνει τα σκίτσα των κορυφών των Άλπεων στην Ελβετία, Ιταλία και Γαλλία. Σ' αυτό του το ταξίδι άρχισε να μαθαίνει ορειβασία. Έκανε αρκετές πρώτες αναβάσεις και μαγεύτηκε από το Matterhorn.

Το καλοκαίρι του 1861 προσπάθησε να προσλάβει τον Carrel για οδηγό του. "Ο Carrel ήταν ο καλύτερος αναρριχητής που έχω δει. Ήταν ο μόνος άντρας που αρνιόταν να νικηθεί και συνέχιζε να πιστεύει ότι, παρά τις δυσκολίες, το βουνό μπορεί να κατακτηθεί", έγραψε ο Whymper αργότερα.

Αλλά ο Carrel δεν ήθελε να μοιραστεί τη δόξα. Όπως γράφει ο Gaston Rebuffat στο βιβλίο του 'Men and the Matterhorn', "ο Carrel έβλεπε το Matterhorn σαν ιδιοκτησία του και κάθε άλλη προσπάθεια σαν καταπάτηση της περιοχής του.

DIE ERSTE BESTEIGUNG
DES
MATTERHORN'S

**Λιθογραφίες εποχής όπως αποτυπώνονται στο βιβλίο
του Edward Whymper
“The first ascent of the Matterhorn” εκδ. 1893.**

Ο Whymper βρήκε άλλο οδηγό και ξεκίνησε να ανεβαίνει από την Ιταλική πλευρά και ανακάλυψε ότι ο Carrel τον ακολουθούσε. Κανείς από τους δύο δεν κατάφερε να φτάσει στην κορυφή εκείνη τη χρονιά, αλλά άρχισε ο ανταγωνισμός τους για την κορυφή.

Τα χρόνια που ακολούθησαν ο Whymper έκανε άλλες οκτώ ανεπιτυχείς προσπάθειες και σε αρκετές περιπτώσεις προσπάθησε πάλι να προσλάβει τον Carrel για οδηγό του.

Τελικά τη δεύτερη βδομάδα του Ιουλίου του 1865, ο Whymper συνάντησε τον Carrel στο μονοπάτι και για άλλη μια φορά του ζήτησε να γίνει ο οδηγός του. Ο Carrel αρνήθηκε.

Εν αγνοία του Whymper, ο Carrel προετοίμαζε τη δική του προσπάθεια για το Matterhorn με μια Ιταλική ομάδα. Όταν το έμαθε ο Whymper ένωσε εξαπατημένος.

Αποφασισμένοι να μην χάσει από τον αντίπαλό του έφτιαξε μια περίεργη ομάδα. Από επτά άνδρες με διαφορετική πείρα: τους οδηγούς βουνού του Zermatt Peter Taugwalder και το γιο του Peter Jr., έναν έμπειρο Γάλλο οδηγό βουνού το Michel Croz, έναν Άγγλο ιερέα τον Charles Hudson που είχε μεγάλη ορειβατική εμπειρία και δύο αρχάριους, τον 18χρονο λόρδο Francis Douglas και τον Douglas Hadow, έναν 19χρονο Λονδρέζο.

Αντί να προσπαθήσουν από την Ιταλική πλευρά, διάλεξαν μία γραμμή από το χωριό Zermatt στην Ελβετική μεριά, ακολουθώντας την κόψη Hornli. Κατασκήνωσαν στα 2438 μ. στο Schwarzssee στις 13 Ιουλίου και ξεκίνησαν πριν φέξει το επόμενο πρωί. Στις 9:55 είχαν φτάσει κοντά στα 4267 μ. αλλά εκεί ένα στρώμα χιονιού είχε γεμίσει τις σχισμές και ένα λεπτό στρώμα πάγου υπήρχε πάνω στο βράχο.

Ο Croz, ο πιο έμπειρος και ικανός σε επικίνδυνες αλπικές καταστάσεις, πήγε πρώτος. Μετά από τέσσερις ώρες προσεκτικής τεχνικής αναρρίχησης, η ομάδα πλησίαζε την κορυφή και πάλι σε σχετικά εύκολο έδαφος. Γεμάτοι έξαψη ο Croz και ο Whymper

Ο πρώτος κατακτητής του Eiger και οι Γ. Μιχαηλίδης , Π. Μπρούσαλης και Ε. Μάιδος. Φωτό: Alfred Gregory

λύθηκαν από τα σκονιά και άφησαν τους υπόλοιπους πίσω. "Στις 13:40 ο κόσμος ήταν στα πόδια μας και το Matterhorn κατακτημένο"!!! έγραψε ο Whympre.

Αλλά το Matterhorn έχει δύο κορυφές, την ψηλή Ελβετική κορυφή στην ανατολική πλευρά στα 4477 μ. και την Ιταλική κορυφή, μόνο ένα μέτρο χαμηλότερη, στα 4476 μ. Έτσι για να είναι σίγουροι ότι ήταν όντως οι πρώτοι, οι δύο άνδρες πέρασαν στην Ιταλική κορυφή. Όταν κοίταξαν κάτω, είδαν τον Carrel και την ομάδα του και φώναξαν στους αντιπάλους τους. Ο Carrel ήταν τόσο απογοητευμένος που την ίδια ακριβώς στιγμή έκανε αναστροφή και άρχισε να κατεβαίνει. (θα γυρνούσε σε τρεις μέρες και θα έκανε την πρώτη ανάβαση από την Ιταλική πλευρά.

Ο Whympre και η ομάδα του έμειναν στην κορυφή για μία ώρα, που ο Whympre εκμεταλεύθηκε για να σκιταάρει το πανόραμα των κορυφών που τους περιέβαλλαν. Ύστερα η ομάδα δέθηκε και με αρχηγό ξανά τον Croz άρχισαν την καταρρίχηση. Σε κάποιο σημείο ολιγότερο έμπειρος αναρριχητής, ο Douglas Hadow, που ερχόταν δεύτερος, γλίστρησε και χτύπησε τον Croz. Ξαφνικά οι δύο άνδρες άρχισαν να κατακυλιούν. Ο Hudson και ο λόρδος Francis Douglas τους ακολούθησαν. Τώρα τέσσερις άνδρες έπεφταν. Ο Whympre και οι

δύο Taugwalders γραπώθηκαν από το βουνό με όλη τους τη δύναμη, ελπίζοντας να κρατήσουν τους σκονισστρούφους τους, αλλά το σκονιά έσπασε.

Οι τρεις επιζώντες ήταν τόσο σοκαρισμένοι που δεν μπορούσαν να κινηθούν για πάνω από μιάμιση ώρα. Ο μικρός Taugwalder μονολογούσε "Είμαστε χαμένοι, είμαστε χαμένοι".

Τελικά άρχισαν πάλι να κατεβαίνουν προσεκτικά και φοβισμένοι. Με κάποιο τρόπο κατάφεραν να συνεχίσουν να κινούνται και μετά τη δύση και στο τέλος έκαναν βίνουας σε στενό πατάρι.

Την επόμενη μέρα παραπατώντας έφτασαν στο Zermatt και αφηγήθηκαν την τραγική τους ιστορία. Το σοκ ήταν μεγάλο για το μικρό χωριό. Φήμες άρχισαν να κυκλοφορούν και κατηγορήσαν τον Whympre και τους Taugwalders ότι έκοψαν το σκονιά.

Οι Ελβετικές αρχές ξεκίνησαν μια έρευνα που κράτησε τρεις μέρες. Όλοι οι άντρες ανακρίθηκαν για ώρες. Στο τέλος αθώωθηκαν αλλά οι αντιπαραθέσεις συνεχίστηκαν.

Η βασίλισσα Βικτώρια σκέφτηκε να απαγορεύσει με νόμο την ορειβασία και οι Times του Λονδίνου αποδοκίμασαν την ανάβαση σαν την απόλυτη ανικανότητα.

Παρόλα αυτά όλη η ιστορία εξέπεμπε ένα παράξενο μαγνητισμό στον κόσμο. Άνθρωποι από όλη την Ευρώπη ξαφνικά ήθελαν να ανέβουν στο Matterhorn. Το 1881 η Lucy Walker έγινε η πρώτη γυναίκα που πάτησε την κορυφή και το 1911 σκαρφώθηκε και η πιο δύσκολη κόψη, η Furggen.

Φέτος δεν υπήρχε ελληνική συμμετοχή στις εκδηλώσεις.

Να θυμήσουμε ότι για τον εορτασμό των 100 χρόνων ο Ελβετικός Ορειβατικός Σύνδεσμος είχε προσκαλέσει αντιπροσώπους και μέλη από τη διοίκηση του Ε.Ο.Σ.: τον πρόεδρο του Κ.Σ. Β. Λεοντόπουλο, τον πρόεδρο του τμήματος Αθηνών Π. Μπρούσαλη, το σύμβουλο του ιδίου τμήματος Γ. Μιχαηλίδη και τον Ε. Μάιδο. Ο Β. Λεοντόπουλος συμμετείχε στην τιμητική επιτροπή της οργάνωσης.

Το ΒΟΥΥΝΟ τευχ. 242-243 (1965) σελ. 108 του Πέτρου Μπρούσαλη αναφέρει:

"Στο μεταξύ, είχε αποφασισθεί να γίνει την άλλη μέρα μια ελληνοαγγλική ανάβαση του Rimpfischhorn (υψ. 4200μ.) από τη νοτιοδυτική ορθοπλαγιά κι έτσι στον επόμενο σταθμό, το Riffelalp, συγκεντρώθηκαν ο Eric Shipton - ο περίφημος εξερευνητής των Ιμαλαίων και σημερινός Πρόεδρος του Alpine Club - ο Α. Gregory,

της ομάδος Hunt που κατέκτησε το Έβερεστ, η Ν. Blandy, εγγονή του Whympere, η Ε. Healey, ο Λόρδος και η Λαίδη Glentworth, ο Robert Bates, πρώην πρόεδρος του Αμερικανικού Ορειβατικού Συνδέσμου και αρχηγός της Αμερικανικής ομάδος του K2, και οι δικοί μας Γ. Μιχαηλίδης και Ε. Μάιδος.

Η ομάδα διανυκτέρευσε στο καταφύγιο Fluhalp (2620 μ) και στις 3 το πρωί ξεκίνησε για την κορυφή του Rimpfischhorn, όπου έφτασε μετά 10 ώρες. Σε μεγάλο τμήμα της ορθοπλαγιάς οι τρεις σχοινοσυντροφικές: Μιχαηλίδη-Blandy-Gregory, Bates-Healey-Μάιδου και Shipton- Glentworth- Glentworth, για να αποφύγουν το πολύ χιόνι που είχε πέσει την προηγούμενη νύχτα, προτίμησαν να σκαφαλώσουν από βράχους με μεγαλύτερη κλίση, αλλά με λιγότερο ή και καθόλου χιόνι, δημιουργώντας έτσι μια παραλλαγή της κανονικής από την πλευρά αυτή διαδρομής, δυσκολότερη και με μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

Πρέπει να θεωρηθεί τιμητικό για τον Ε.Ο.Σ., πως οι ξένοι διάλεξαν τον Μιχαηλίδη για πρώτον στο σχοινί και μάλιστα της σχοινοσυντροφιάς που τοποθετήθηκε επικεφαλής των άλλων”.

Πρέπει τέλος να επισημανθεί ότι ο Γιώργος Μιχαηλίδης είναι ο μόνος Έλληνας που έχει ανέβει το Matterhorn και από τις τέσσερις κόψεις μέχρι σήμερα.

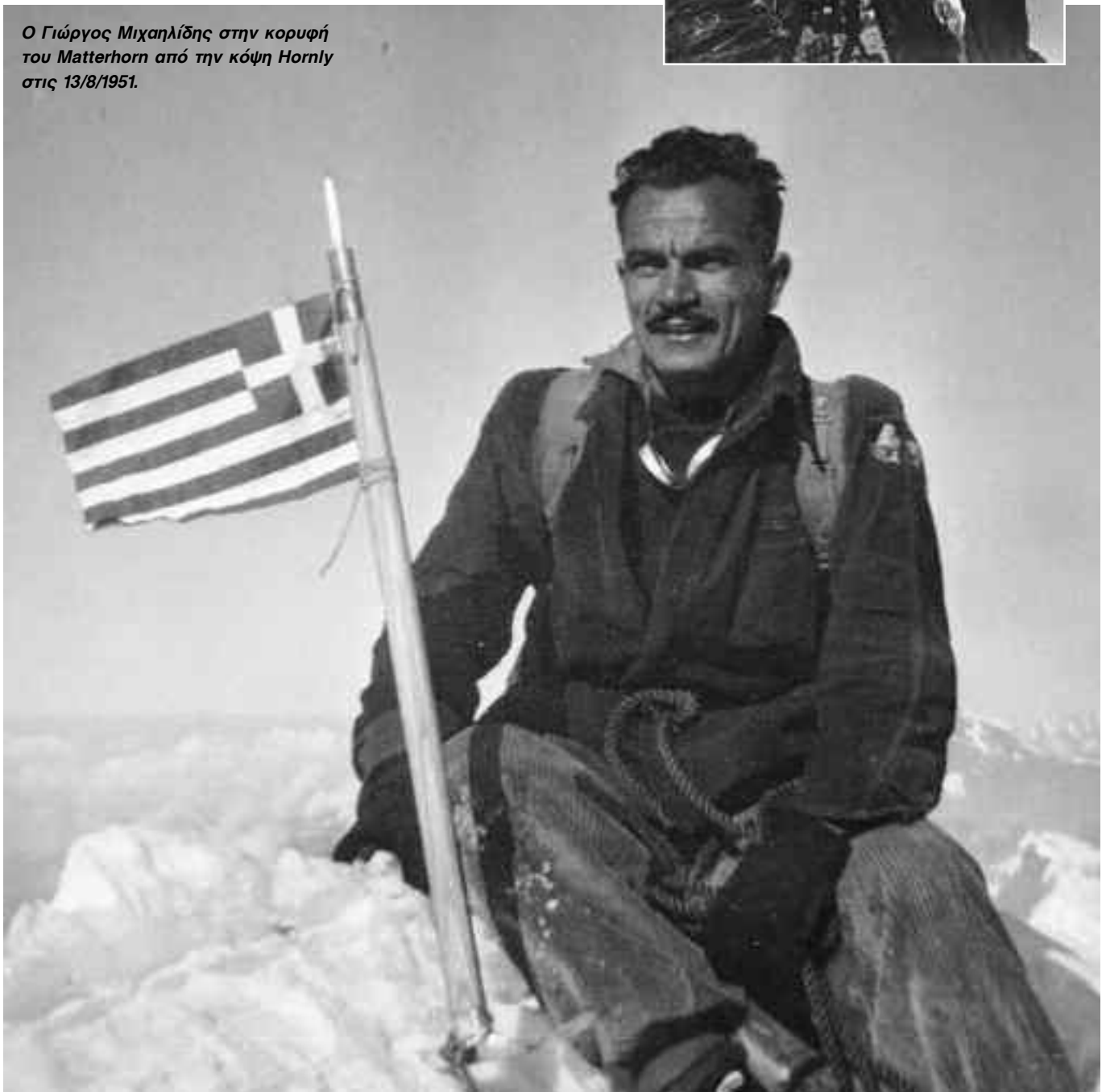
Βιβλιογραφία:

- 'THE FIRST ASCENT OF THE MATTERHORN' EDWARD WHYMPER 1893
- περιοδικό 'ΤΟ ΒΟΥΝΟ' τευχος 242-243 (1965)
- nationalgeographic.com How the Matterhorn Created Modern Mountaineering 150 Years Ago

**Ο Γιώργος Μιχαηλίδης
στην κορυφή του
Matterhorn από την κόψη
Lion στις 30/7/1952.**

**Ο Γιώργος Μιχαηλίδης στην κορυφή
του Matterhorn από την κόψη Hornly
στις 13/8/1951.**

ΒΡΑΧΟΜΑΝΙΑ - ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Στείλτε μας τη δράση σας: e-mail ΕΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ: eosa@otenet.gr (για τη βραχομανία), e-mail στήλης: vraxomania@yahoo.gr

Απολαμβάνοντας τη θέα! Έχοντας παρεκκλίνει από την κλασική διαδρομή του Piolla Rain Botto 7b+ κάπου στη μέση κάνοντας κατά λάθος ένα 7c+ μαγικής κόψης βρεθήκαμε σε αυτό το πατάρι... από το οποίο έπρεπε να καταριχηθούμε μετά από ένα περίεργο δίδρο..γιατί φυσικά τα ραπέλ δεν είναι μέρος της ηθικής της αναρρίχησης του Sean.

Αναρρίχηση στη Μαδαγασκάρη

Της **Αργυρώς Παπαθανασίου.**

Saranoro...Big Wall στη Μαδαγασκάρη!

Ένα νησί τροπικό που εκτός από τον εντυπωσιακό γρανίτη του και το σπορ πεδίο στο βορρά προσφέρεται για κάθε τύπου εξερεύνηση! Αμέτρητα ενδημικά είδη φυτών και ζώων που υπάρχουν MONO εκεί!

Ιδιαίτεροι άνθρωποι πολύ φτωχοί αλλά πολύ χαμογελαστοί! που από τη μια τους λείπουν τα πάντα και από την άλλη δεν τους λείπει τίποτα! που υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον και γελάνε μετην καρδιά τους... Είναι φιλόξενοι και καλόκαρδοι και φυσικά ελπίζουν για ένα καλύτερο αύριο, αλλά ποτέ δεν μοιρολατρούν... Στην περίοδο της ελληνικής κρίσης, που έφυγα για εκείνα τα μέρη, αυτοί οι άνθρωποι μου δώσαν πολλά μαθήματα! Ήμουν πολύ τυχερή και χάρη στην black diamond, που μου έκανε τα ειπιτήρια, πραγματοποιήσα αυτό το ταξίδι...

Ένωσα τις δυνάμεις μου με έναν από τους πιο τρελούς αναρριχητές του κόσμου πιστεύω! Τον Sean Villanueva! Μια αστείρευτη πηγή έπνευσης... Έναν άνθρωπο που σε φέρνει αντιμέτωπο με τα όριά σου, με τρόπο φυσικό και αστείο. Έναν άνθρωπο που έχει ιδιαίτερη σχέση με το φόβο και μια υπέροχη άνεση σε πεδίο εκτεθειμένο... Ένας τέτοιος σχοινοσύντροφος σε βοηθάει να βγάλεις από μέσα σου έναν άλλο εαυτό. Σε κάνει να εμπιστεύεσαι και να τολμάς!

Έχοντας ήδη εμπειρίες από multipitch και Big Wall στο Yosemite... και με μια ψευτοασφάλεια παραπάνω που ένοιωθα, μετά από ένα σεμινάριο αυτοδιάσωσης, κατευθυνθήκαμε στην κοιλάδα του Tsaranoro! μέσα σε ένα από τα πιο σημαντικά πάρκα της Μαδαγασκάρης. Ουδεμία σχέση όμως με την κοιλάδα του Yosemite... Εκεί ήμασταν οι μόνοι αναρριχητές εκείνη την περιό-

δο... για να φτάσεις χρειάζοσουν δικό σου όχημα 4x4 ή ένα σάπιο λεωφορειακι στο οποίο στιβαζόμασταν όλοι σαν σαρδέλες και σε άφηνε σε ένα χωριουδάκι το οποίο απείχε 1-2 ώρες δρόμο! Και φυσικά δεν υπήρχαν ομάδες διάσωσης και ελικόπτερα σε περίπτωση ανάγκης. Ήμασταν μόνοι! Μόνοι σε ένα Big wall!!

Ξεκινήσαμε από διαδρομές πιο κοντές και πιο εύκολες, όπως η Pectorine 280 m 6b και κλασικές όπως η Out of Africa 680 m 7a! Με εντυπωσίασε το στυλ... αρχικά τρομακτικά σλαμπ, έπειτα σπορ στυλ, αλλά σε μεγάλο ύψος και στις τελευταίες σχοινιές παράξενοι κυματιστοί σχηματισμοί γρανίτη που θύμιζαν πατατάκια ruffles! Σε όλες τις διαδρομές πηγαίναμε εναλλάξ τις σχοινιές και αυτό δεν ήταν πάντα εύκολο για μένα καθώς πολλές φορές έγραφε στο τορο πως είναι engage... δηλαδή μακρινές ασφάλειες συχνά ανά 10 μέτρα! Δεν πρέπει να πέσω εδώ σκεφτόμουν... Ή...δεν το ξανακάνω αυτή η σχοινιά μου φτάνει δεν χρειάζεται να το παρατραβάω... Σιγά σιγά όμως έπερνα τον αέρα τους... μέχρι

Εγώ ξεκινώντας τη διαδρομή Vazaha M'tarytary 8a+ 1η σχοινιά... αντί για το 6a που περιμέναμε ένα 7b+ ότι πρέπει για καλημέρα!!

Φωτό: Sean Villanueva

Ο Sean και ο Siebe ακολουθούν σε μια σχοινιά απο την τεράστια Tokagashy 800 μέτρα 7b+ άνετοι σε μια μέρα τριάδα.

Φωτό: Αργυρώ Παπαθανασίου

που ερχόταν η κούραση!! Και όταν ερχόταν η κούραση ευτυχώς που υπήρχε ο Σων που στο τέλος οδηγούσε τις τελευταίες σχοινιές, όπου εγώ τια είχα παραδώσει πνεύμα και σώμα.

Μέρα πάρα μέρα τόσα μέτρα κούρασαν το δέρμα στα δάκτυλά μας, πόνεσαν το πόδια μας μέσα στα παπουτσάκια... αλλά το ηλιοβασιλέμα στην κορυφή άξιζε τον κόπο! Και έπειτα στην επιστροφή τα τελειώτα ραπέλ... ή από την πίσω πλευρά μια φορά που τολμήσαμε... χαθήκαμε μέσα στη ζούγκλα... και βουτάγαμε με το στήθος κάθετα στα φυτά να ανοίξουμε το δρόμο μέσα στη νύχτα... 19 ώρες στο πόδι! τα γόνατα μας τσακισμένα αλλά το τοπίο εξωπραγματικό!! η θέα μαγική και το φως της Μαδαγασκάρης με το έντονο κόκκινο ηλιοβασιλέμα και ο δειλινό και ο λαμπερός ουρανός ήταν αρκετά!

Επόμενες διαδρομές Rain Botto 420 m 7b+ κλασική του Michel Piola στην οποία κάναμε κατά λάθος μια παραλλαγή κόψης 7c+ η οποία μας φάνηκε όμως αρκετά εύκολη και απaráδεκτο που την είχαν σουρώσει στα βύσματα ακριβώς δίπλα στην κλασική! Για να μπορούμε στη γραμμή μας κάναμε καταρρίχηση ένα λούκι... απαγορευμένο το ραπέλ από το Σων!

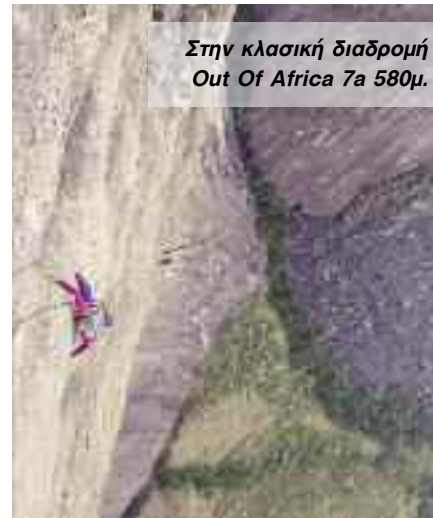
Την επόμενη μέρα ξεκινήσαμε για μια διαδρομή την οποία ποτέ δεν βρήκαμε... αντί για αυτό τραβερσάραμε σε τρεις διαδρομές out of africa →everything is in your mind→ cucumber flying circus όταν ξαφικά μαζεύτηκαν σύννεφα... Και...εκεί που δεν βρέχει ποτέ στη Μαδαγασκάρη αυτή την εποχή... μας έπιασε καταιγίδα! Τελειώσαμε και εκείνη τη σχοινιά και υποχωρήσαμε.

Έπειτα είπαμε να πάμε για κάτι μεγάλο και δύσκολο: Vazaha m'tari tary 8a+ 650 στο Tsaranoro Be Grand. Μια διαδρομή απαιτητική ενός φίλου μας! Από την αρχή περιπέτεια... εκεί που περίμενα μια πρώτη σχοινιά 6a βρέθηκα κατά λάθος σε ένα 7b slab! και έκανα ρελέ σε ένα καμένο δέντρο ώστε να ξαναμπούμε στη σωστή γραμμή... έπειτα συνεχόμενες σχοινιές 7a 7a+ 7c 7b από όλα μέχρι ένα δύσκολο πέρασμα 8a+ αρνητικό όπου περάσαμε κάποιο χρόνο αλλά τελικά δεν ελευθερώσαμε... Αργότερα μάθαμε ότι ούτε ο Adam Ondra το έκανε on sight και είχε μάλιστα τσαντιστεί και μάλλον ήταν 8b οπότε νοιώσαμε καλύτερα που αποφασίσαμε να συνεχίσουμε... μεγάλο ταξίδι μετά ένα πατάρι ξεκούρασης άρχισαν τα 7c 7c+ σε κόψη με υπέροχη θέα και πράσινα... βρύα... αλλά και κρύο και κούραση! Άλλο ένα υπέροχο ηλιοβασιλέμα και μετά ραπέλ.Ο κόμπος μας κόλλησε στο ρελέ του 8a+ στην άρνηση, σαν αρχάριοι! Ο Σων ανέβηκε με 2 προυζικ στον αέρα και εγώ περίμενα κρυώνοντας και τρώγοντας τη σοκολάτα mars εκτάκτου ανάγκης!

Μετά από αυτό ξεκουραστήκαμε 2 μέρες και σκαρφλώσαμε μια διαδρομή Ισπανών φίλων την Hijos de la pedri 7b+... Ένα δύσκολο on sight για μένα 5η 6η σχοινιά το crux μέσα στον ήλιο... όλα πονάγανε! Οπότε μετά είπαμε να κάνουμε μια εβδομάδα διακοπές σε πάρκα, παραλίες με πυρόγες και αστακούς με 5 ευρώ... και αφού γεμίσαμε μπαταρίες και συναντήσαμε τον τύπο της παρέας, τον Siebe, σκαρφλώσαμε την Three horses and a Princess 7a 250 μέτρα όπου αισθανόμουν εγώ η πριγκίπισσα της παρέας... και μετά από αυτό το ζέσταμα της τριάδας μας σκαρφλώσαμε τη μεγαλύτερη διαδρομή σε μήκος που υπάρχει εκεί Tokagasy 7b+ 800 μέτρα! Μετά το πρώτο crux της πρώτης σχοινιάς, όπου δώσαμε όλοι από μια προσπάθεια με τη δική μου πιο κοντά λόγω ευλιγισίας και τακακιών (αυτά που πάνε στα κορίτσια δηλαδή) συνεχίσαμε και η ομάδα πέταγε, οπότε πάλι φτάσαμε πριν το ηλιοβασιλέμα!

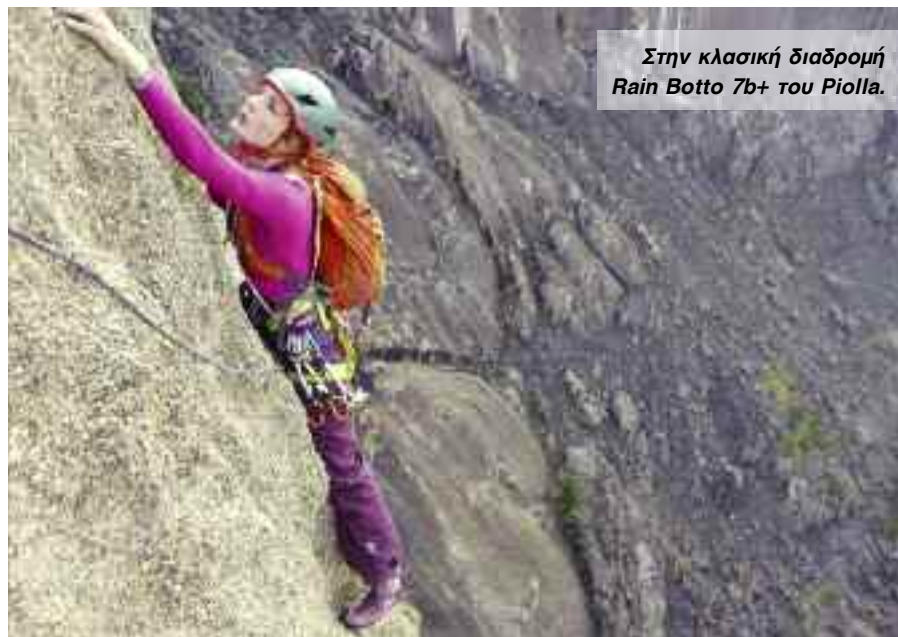
Το κερασάκι στην τούρτα ήταν μετά, όταν ψάχνανε ο Σων και ο Siebe να ανοίξουν μια νέα γραμμή, την Fire in the Belly 8a+, τελικά με αφινδίσαν. Ενώ είχα πάει να τους κάνω παρέα... και να βοηθήσω... με τα βιβλία μου για να περάσει η ώρα... μου πρότειναν να βάλω το πρώτο βύσμα... μιας και τους πρότεινα την αρχή που μου άρεσε περισσότερο! Απροετοίμαστη τελείως και με ένα καρδιοχτύπι σκαρφλώσαμε την προτροπή του Σων τα πρώτα 6-7 μέτρα... τράβηξα το τρυπάνι πάνω και άνοιξα την πρώτη μου τρύπα σε γρανίτη -από κάτω- όπως πρέπει και έβαλα το πρώτο βύσμα!

Ο ενθουσιασμός δεν περιγράφεται να δημιουργείς σε κάτι παρθένο... Και εάν δεν το έχεις κάνει ποτέ, δεν το καταλαβαίνεις μέχρι να το ζήσεις... Είμαι χαρούμενη που η πρώτη μου εμπειρία ήταν εκεί! Στη Μαδαγασκάρη!!! Εκτός από τις αναρριχητικές περιπέτειες ταξίδευσα σε απίστευτα μέρη...είδα απίστευτα δέντρα, ζώα και ντόπια και γνώρισα υπέροχους ανθρώπους πάνω από όλα... αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

Στην κλασική διαδρομή Out Of Africa 7a 580μ.

Φωτό: sean villanueva

Στην κλασική διαδρομή Rain Botto 7b+ του Piolla.

Φωτό: Sean Villanueva

Βάζοντας περήφανη και με λίγη αγωνία το πρώτο ελληνικό βύσμα στη Μαδαγασκάρη και το πρώτο μου γενικώς ground up... δηλαδή από κάτω... έχοντας σκαρφλώσει 8 μέτρα και δίχως καμία ασφάλιση πουθενά...!

Φωτό: Sean Villanueva O' Driscoll

Έχοντας κάνει την δύσκολη σχοινιά onsite και λίγο κουρασμένη σε κάποιο μικρό πέρασμα πριν φτάσω στο επόμενο ρελέ. Μα από που κρατήθηκε εδώ δεν έχει ούτε ένα τακάκι... στην Hijos de la pedri 7b+.

Φωτό: Sean Villanueva O' Driscoll